

Voor wie stierf Christus?

Een verdediging van Onbeperkte Verzoening¹

3. Een analyse van sleutelschriftplaatsen

Deze studies werden geschreven door George Zeller,
<http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/4wchdied.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.: <http://www.verhoevenmarc.be/voor-wie-stierf-christus.htm>

a. Jesaja 53:6

“Wij dwaalden **allen** als schapen, wij keerden **ons ieder** naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van **ons allen** op Hem doen neerkomen”.

De term “wij allen” of “ons allen” of “ons ieder” wordt driemaal gebruikt in dit vers. Het is geheel natuurlijk en normaal aan te nemen dat deze uitdrukking telkens verwijst naar dezelfde groep mensen. Voor wie stierf Christus? Hij stierf voor “ons allen” die op een dwaalspoor zaten. Alle mensen worden uitgenodigd het Zoenoffer aan te nemen en gerechtvaardigd te worden

De universele reikwijdte van Jesaja 53:6 wordt zelfs aangevoeld door opponenten van onbeperkte verzoening. Bijvoorbeeld, John Murray ontkent sterk dat Christus stierf voor ieder mens, maar dit is wat hij schreef over Jesaja 53:6:

“Het zou gemakkelijk zijn te argumenteren dat de betekenis van “allen” in de laatste clausule net zo veelomvattend is als het aantal van hen die verdwaald zijn en hun eigen weg zijn gegaan. Indien zo, dan zou de conclusie zijn dat de Heer op Zijn Zoon de zonde van alle mensen legde en dat Hij tot een offer werd gemaakt voor de zonde van allen”. -- Artikel met de titel “Redemption” dat verscheen in de *Sword and Trowel*.

Dit is inderdaad onze conclusie en het spijt ons dat Murray’s theologische systeem hem heeft gedwongen te begrijpen dat “wij allen” zou betekenen “sommigen van ons”, in weerwil van wat de tekst duidelijk zegt.

Laten we Christus’ dood op déze manier BEPERKEN: De Heer Jezus Christus stierf ENKEL voor die mensen die DWAALDEN! Hij stierf uiteraard niet voor mensen die niet verloren zijn! Wij hebben goed nieuws voor elke verloren mens, zonder uitzondering: Christus stierf voor u!

Het is mogelijk dat de uitdrukking “wij allen” zou beperkt worden tot de natie Israël (Jesaja’s publiek), maar het is zeker ongepast dat wij die uitdrukking zouden beperken tot enkel het “uitverkoren Israël”. Velen van de Joden die Jesaja bediende, weigerden te geloven en werden nooit gered (vgl. Jesaja 6:9-10 en 53:1). Zij moeten begrepen zijn in “wij allen”. Aan de andere kant is het beter te begrijpen dat de uitdrukking “wij allen” verwijst naar de hele mensheid omdat nieuwtestamentische passages Jesaja 53 toepassen op alle mensen, niet enkel op Israël (Handelingen 8:30-35; 1 Petrus 2:24-25).

---

¹ Let op: dit is geen Alverzoening of Universalisme! Onbeperkte verzoening is de leer die zegt dat Christus stierf voor de zonden van alle mensen, voor de hele mensheid, voor ieder persoon, voor de hele wereld. Echter, enkelingen doen voor hun redding geen voordeel met de dood van Christus, tenzij zij tot Christus komen en Hem geloven. Gods gave wordt aangeboden aan, en strekt zich uit tot allen (1 Johannes 5:11), maar ze moet persoonlijk aangenomen worden door geloof (1 Johannes 5:12; Johannes 1:12). Over de valse Alverzoening of het Universalisme, lees het volgende: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/alverzoening.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/alverzoening2.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/evangelicals-universalisme.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/uu.pdf>

b. Johannes 3:16

“Want zo lief heeft God de **wereld** gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft”.

Alhoewel Johannes Calvijn leerde dat de term “wereld” in Johannes 3:16 “alle mensen zonder uitzondering” omvat (zie zijn commentaar op Johannes 3:16), hebben vele van zijn volgelingen, die zijn naam dragen, getracht dit woord te limiteren tot louter de uitverkorenen.

Het woord “wereld” (*kosmos*) wordt in Johannes’ evangelie op interessante wijzen gebruikt. In Johannes 1:10 leren we: “de wereld heeft Hem niet gekend”. In 3:17 wordt het woord “wereld” gebruikt om hen te beschrijven die redding nodig hebben. In 12:31 en 16:11 beschrijft dit woord dit domein waarover Satan de vorst en heerser is. In 14:22 wordt het gebruikt in contrast met “ons” (de uitverkoren discipelen): “Heere, hoe komt het dat U Zichzelf aan ons zult openbaren en niet aan de wereld? In 15:18-19 wordt ons gezegd dat de wereld gelovigen haat (zie ook 17:14). In 16:8-9 wordt de wereld beschuldigd van zonde “omdat zij [= de wereld] niet in Mij geloven” en dus is in deze passage de term “wereld” haast synoniem met “ongelovigen”. In 16:20 zien we dat de wereld zich verblijdt omdat ze verlost is van Christus (vgl. vers 19). Als de term “wereld” synoniem zou zijn met “de uitverkorenen” dan zou Johannes 17:6 zo herschreven moeten worden: “Ik heb Uw Naam geopenbaard aan ~~de mensen die U Mij uit~~ de wereld ~~[gegeven hebt]~~”. Maar dit zou het tegengestelde zijn van wat dit vers werkelijk zegt. Inderdaad, in 17:9 wordt de term “wereld” gebruikt in contrast met de uitverkorenen (“hen die U Mij gegeven hebt”) en in 17:21 verwijst het woord duidelijk naar de ongeredde wereld. In 17:25 worden dezen beschreven die de Vader niet kenden in contrast met die van Christus zijn. Dit is het normale gebruik van het woord.

De standaard lexicons (zoals Bauer-Arndt-Gingrich, Thayer, Bullinger, Vine, enz.) zijn unaniem dat *kosmos* (wereld) zoals gebruikt in Johannes 3:16 verwijst naar “de mensheid, het menselijk ras”. Dit is de vanzelfsprekende betekenis van het woord in deze context. Te zeggen dat *kosmos* in Johannes 3:16 verwijst naar “de wereld van de uitverkorenen” is erg onnatuurlijk. Het is een betekenis die geforceerd werd door iemands theologie, niet door de tekst zelf, noch door de context. Daarom zei J.C. Ryle: “Het lijkt een gewelddadige vervorming van de taal om het woord *wereld* te beperken tot de uitverkorenen ... *De wereld* betekent het hele ras van de mensheid ... zonder enige uitzondering ... Ik ben reeds lang tot het besluit gekomen dat mensen meer systematisch kunnen zijn in hun verklaringen dan de Bijbel, en kunnen geleid zijn tot grote dwalingen door de afgodische verering van een [theologisch] systeem”.

Het woord “wereld” kan ook ongebruikelijk toegepast worden. Bijvoorbeeld, in Johannes 12:19: “Zie, de hele wereld loopt achter Hem aan”. Is dit een voorbeeld waarbij het woord niet alle mensen betekent? Dit is een voorbeeld van een hyperbool (overdrijving). De Farizeeën konden gezegd hebben: “*Iedereen* loopt achter Hem aan”, en de betekenis zou dezelfde zijn. De betekenis van de term is gelijk in Johannes 3:16: Want zo lief heeft God de WERELD gehad, dat is, IEDEREEN! Het enige verschil is dat in Johannes 3:16 geen overdrijving voorkomt. Het betekent iedereen, elk persoon, de hele mensheid.

Hoe kunnen we zeker zijn van de betekenis van de term “wereld” in Johannes 3:16? De context van de passage wordt vaak overgeslagen. Johannes 3:16 kan niet ten volle begrepen worden los van het verslag van de bronzen slang in de wildernis zoals gegeven in Numeri 21 (zie Johannes 3:14-15). De vergelijking is duidelijk. De Israëlieten werd gezegd te kijken naar de bronzen slang, en zij die keken bleven in leven. De wereld wordt gezegd om te kijken naar de Redder, hangend aan “de staak” van het kruis van Golgotha, en zij die naar Hem staren in geloof zullen leven.

BEPERKTE God het aantal Israëlieten dat kon kijken? Beslist niet. De uitnodiging om te KIJKEN werd gegeven aan allen die gebeten waren door de slangen – al dezen die zouden sterven en verloren gaan, hulpeloos en hopeloos. De slang op de staak was Gods complete voorziening voor *elke* Israëliet die gebeten was en zou verloren gaan. Overeenkomstig, door de dood van Gods Zoon, maakte God een complete voorziening voor *elke* verloren gaande zondaar. Geen Israëliet zou genezen worden zonder te kijken naar de bronzen slang. Overeenkomstig: geen verloren gaande zondaar zal gered worden zonder persoonlijk geloof in het WERK, de WAARDE en het WOORD van Gods Zoon.

Wie moet op de Redder kijken? De WERELD – al dezen die gebeten werden door de slang van de zonde, allen die sterven en verloren gaan, al dezen die hulpeloos en hopeloos zijn. Het zijn deze mensen die begrepen zijn in het woord WERELD. De Heer Jezus stierf enkel voor dezen die verloren zijn en gaan in hun zonden, en zij die in een hopeloze en hulpeloze toestand verkeren los van de remedie die voorzien werd aan het kruis.

Maarten Luther in *Table Talk* gaf ommetaar op Johannes 3:16:

“Bovendien, wie weet of ik uitverkoren ben tot redding? Antwoord: kijk naar de woorden [van Johannes 3:16], Ik smeed u, determineer hoe en over wie Hij spreekt. ‘Zo lief heeft God de wereld gehad’ en ‘opdat ieder die in Hem gelooft’. Nu, de ‘wereld’ betekent niet alleen Petrus en Paulus maar het hele menselijke ras. En niemand is hierbij uitgesloten. Gods Zoon werd gegeven voor **allen**. **Allen** zouden moeten geloven, en **allen** die geloven zouden niet verloren moeten gaan, enz. Grijp uw eigen neus vast, ik smeed u, om vast te stellen of u niet een menselijk wezen bent (dat is: een deel van de wereld) en, zoals elk ander mens, behoort tot het aantal van hen die begrepen zijn in het woord ‘allen’”.

De extreme calvinist heeft een probleem om te begrijpen hoe God dezen kan liefhebben die niet tot de uitverkorenen behoren. Bijvoorbeeld, A.W. Pink argumenteert dat de rijke jongeling in Markus 10 een van Gods uitverkorenen moet geweest zijn en gered geworden zijn ergens in de tijd na dit interview met de Heer. Hij concludeert dit omdat de Bijbel zegt dat Jezus deze man liefhad (Markus 10:21) en Pink kan niet begrijpen hoe de Heer iemand kan liefhebben die niet uitverkoren is. De Bijbel zegt niet dat de rijke jongeling ooit gered werd. Inderdaad, dit impliceert van niet. Alhoewel deze man hoogst waarschijnlijk nooit gered werd, hield God van hem. God heeft de wereld zo lief gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft om voor mensen te sterven, inbegrepen de rijke jongeling.

c. Johannes hoofdstuk 6

In Johannes hoofdstuk 6 spreekt de Heer Jezus tot een vijandig, ongelovig publiek. Zij aanvaardden zijn leer niet “Velen dan van Zijn discipelen die dit hoorden, zeiden: Dit woord is hard; wie kan het aanhoren” (vers 60) en zij gingen weg (verzen 66-67). We moeten concluderen dat deze mensen, voor het grootste deel, nooit de hemel zullen binnengaan: “Maar er zijn sommigen onder u die niet geloven. Want Jezus wist van het begin af wie het waren die niet geloofden, en wie het was die Hem zou verraden” (vers 64).

Wat zei de Heer tot deze ongelovige Joden? “Mijn Vader GEEFT U het ware brood uit de hemel” (vers 32). De Heer Jezus zei tot deze Joden dat het ware Brood van de hemel hen GEGEVEN was door de Vader. In de verzen 33-35 wordt het ware Brood van de hemel geïdentificeerd als de Heer Jezus Christus, Degene die “de wereld het leven geeft”. God gaf Zijn Zoon, het Brood des levens, zelfs voor dezen die niet geloofden (“dat u Mij wel gezien hebt, en toch gelooft u niet” – vers 36). Dit zou zelfs Judas omvatten die in het publiek stond.

“Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal **voor het leven van de wereld**” (Johannes 6:51). Dit Brood verwijst in het bijzonder naar de opofferende dood van de Heer aan het kruis (zie ook de verzen 54-56). Dit Brood werd gegeven voor het leven van de wereld.

“De Joden dan redetwisten met elkaar en zeiden: Hoe kan Hij ons Zijn vlees te eten geven?” (Johannes 6:52). Merk op dat deze ongelovige Joden begrepen dat Jezus zei dat dit Brood **aan hen gegeven** werd om te eten. De Heer corrigeerde hen daarvoor niet. Inderdaad, Hij bevestigde dit door te zeggen (mijn parafrasering): “Ik geef Mijn vlees voor u om te eten maar als u dit niet eet dan zult u geen leven hebben” (zie vers 53).

Verzen 53-58 tonen de noodzaak aan van een persoon om persoonlijk deel te hebben (door geloof) aan wat Christus deed voor hem aan het kruis toen Hij Zijn leven gaf en Zijn bloed uitstortte.

Conclusie: Het ware Brood van de hemel (welk is geïdentificeerd als de Heer Jezus Christus met bijzondere verwijzing naar Zijn offerdood aan het kruis) was een gave voor de wereld, en was zelfs een gave voor de ongelovige Joden die deze woorden hoorden (waarvan we veilig kunnen zeggen dat de meesten van hen niet uitverkoren waren; zeker één in het publiek was niet uitverkoren: Judas!). Deze Ongelovige Joden begrepen dat dit Brood aan hen werd gegeven. Zij moeten dat dus correct begrepen hebben. Jezus corrigeerde hen niet. De Heer Jezus maakte duidelijk echter, dat het Brood dat aan hen gegeven werd, hen niet zou baten tenzij zij persoonlijk eraan zouden deelnemen door geloof. De woorden van de Heer hier in Johannes 6, geven duidelijk aan dat Christus' offerdood voor iedereen was, maar slechts effectueel voor dezen die geloven. Ongelovigen doen geen voordeel met wat zo genadig voorzien en zo vrijelijk aan hen wordt aangeboden.

d. 1 Korinthiërs 15:3-4

“Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor **onze** zonden, overeenkomstig de Schriften, ⁴en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften”.

Wat was de evangelieboodschap die Paulus predikte tot verloren mensen? Die is te vinden in 1 Korinthiërs 15:1-4. In vers 3 leren we dat het centrale deel van de evangelieboodschap is “dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften”. In vers 1 zegt Paulus dat dit het echte evangelie is dat hij predikte aan de Korinthiërs, en blijkbaar toen zij voor het eerst het evangelie hoorden, waren zij ongered, niet wedergeboren, en Paulus wist niet wie van zijn toehoorders tot de uitverkorenen behoorde. Hij wist enkel dat God “veel volk” had in deze stad (Handelingen 18:10). Tot deze ongeredde Korinthiërs, inbegrepen sommigen die nooit gered zouden worden, predikte Paulus dit evangelie: “dat Christus gestorven is voor **onze** (de uwe en de mijne) zonden”!

“Hier dan, hebt u een geïnspireerde definitie van reddend geloof - het evangelie. Het is niet louter ‘Christus is in staat, oneindig in staat, te redden, tot het uiterste, allen die tot God komen door hem’, maar het is: ‘Christus stierf voor **ONZE** zonden, overeenkomstig de Schriften’. Sommigen hebben gespeculeerd met te beweren dat geen mens gemachtigd is, dan na een lang leven van heiligheid, om te zeggen: ‘Christus stierf voor **MIJ**’. Het blijkt echter, dat de apostel Paulus van een andere mening was, want hij had geen bezwaren om te midden van de Korinthiërs op te staan, toen zij nog heidenen en ongelovigen waren, en krachtig te verkondigen, niet louter ‘Christus stierf voor **MIJN** zonden’, maar “Christus stierf voor **ONZE** zonden (dat is: voor uw zonden, jullie heidense Korinthiërs, en voor de mijne), overeenkomstig de Schriften” -- James Morison, *The Extent of the Atonement*, p.23.

“Dat Christus gestorven is voor onze zonden, **overeenkomstig de Schriften**” (vers 3). De kern van de evangelieboodschap is Christus' dood voor onze zonden, en deze boodschap komt overeen met de oudtestamentische Schriften. Er is één passage, die meer dan menig andere, de dood van de Messias voor onze zonden uiteenzet. Dit is Jesaja 53. In dit hoofdstuk wordt ons gezegd dat de ongerechtigheden van “ons allen” op Christus neergekomen zijn (vers 6). Christus' dood voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, was niet beperkt tot de zonden van de uitverkorenen, maar het was ten behoeve van elke verloren enkeling: “Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de **HEERE** heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen” (Jesaja 53:6).

In 1 Korinthiërs 15:2 zegt Paulus dat sommigen van dezen die dit evangelie hoorden niet geloofden op een reddende manier. Zij geloofden “tevergeefs”. Deze passage geeft aan dat sommige mensen in de hel zullen komen die op een bepaald tijdstip Paulus persoonlijk aan hen het goede nieuws hoorden vertellen, en dit goede nieuws was dat Christus voor hun zonden was gestorven!

Voor de gelovige die in “beperkte verzoening” gelooft, heeft Paulus' boodschap (“dat Christus gestorven is voor onze zonden”) een andere betekenis. Hoe begrijpt hij Paulus' boodschap? “Paulus predikte dat Christus stierf voor de zonden van allen van ons die Gods uitverkorenen zijn. Wij hebben goed nieuws, maar dat is enkel voor hen in ons publiek die uitverkoren zijn”. Hoe tegengesteld is dat aan het heerlijke evangelie van de gezegende God! Wij hebben een evangelieboodschap die

voor alle mensen is (vergelijk Lukas 2:10), niet een evangelie voor enkel de uitverkorenen. Paulus' evangelie was voor "overal aan alle mensen" (Handelingen 17:30). De tragedie is **niet** dat de mensen het evangelie niet hebben; de tragedie is dat de meeste mensen het evangelie ongehoorzaam zijn door te weigeren te geloven in Hem die voor hen stierf (2 Thessalonicenzen 1:8-9).

e. 2 Korinthiërs 5:19-20

"God was het namelijk Die in Christus **de wereld** met Zichzelf verzoende, en aan hen hun overtredingen niet toerekende; en Hij heeft het woord van de verzoening in ons gelegd. ²⁰ Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen".

Als gezanten van Christus horen wij naar alle mensen te gaan met het woord van verzoening. Hoe kunnen wij verloren mensen zeggen zich te verzoenen met God als zo'n verzoening voor hen niet voorzien is? Maar als God inderdaad "**de wereld** met Zichzelf verzoende", dan kunnen we naar de wereld gaan met een boodschap van verzoening. Christus' slachtoffer voorziet in een rechtmatige basis voor God om de terugkerende rebel te verwelkomen. Voor dezen die vijanden zijn van God, en voor **allen** die vijanden van God zijn, hebben wij een boodschap van goed nieuws! Wij hebben een woord van verzoening! Wij hebben een boodschap van hoop, omdat Hij "voor allen gestorven is" (2 Korinthiërs 5:14-15). God is de Verzoener van alle mensen (vers 19: "de wereld"), in het bijzonder van hen die geloven (vers 20 waar verzoening beperkt is tot hen die reageren in geloof). Vergelijk 1 Timotheüs 4:10.

"Volgens 2 Korinthiërs 5:19 is er een verzoening geannonceerd die wereldwijd moet gaan en geheel door God gewerkt; maar, in het vers dat volgt in de context, wordt aangegeven dat de individuele zondaar de verantwoordelijkheid heeft, bovenop de universele verzoening gewerkt door God, om zichzelf met God te verzoenen. Wat God heeft volbracht heeft zo sterk de wereld veranderd, in zijn relatie tot Hemzelf, door het feit dat, tegemoetkomend aan de vraag van oneindige gerechtigheid, Hij voldaan is met Christus' dood als een oplossing voor de zondekwestie voor iedereen. Het *desideratum* [het verlangde] is echter niet bereikt totdat de enkeling – reeds inbegrepen in 's werelds verzoening, in zichzelf voldaan is met datzelfde werk van Christus dat God voldoening gaf als de oplossing van Zijn eigen zondekwestie. Aldus is er een verzoening die op zichzelf niemand redt, maar die de basis is voor de verzoening van gelijk wie en allen die willen geloven. Wanneer zij geloven, worden zij verzoend, empirisch en eeuwig, en worden kinderen van God door de rijkdom van Zijn genade". -- Lewis Sperry Chafer, *Systematic Theology*, Vol. III, p.

f. 1 Timotheüs 2:6

"Hij heeft Zich gegeven als een losprijs **voor allen**. Dit is het getuigenis op de door God bestemde tijd".

Dit vers verklaart dat Christus Zichzelf heeft gegeven als een losprijs **voor allen**. De term "allen" moet gedefinieerd worden door zijn context. In de verzen 1-2 wordt opgeroepen om te bidden "**voor alle mensen**". Waarom zouden we bidden voor **alle mensen**? Omdat God bekommerd is om alle mensen: "Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God, onze Zaligmaker, ⁴Die wil dat **alle mensen** zalig worden en tot kennis van de waarheid komen" (verzen 3-4). Hoe bewees God dat Hij werkelijk ernaar verlangt **alle mensen** te redden? Hij voorzag in een Middelaar tussen God en mens en deze Middelaar gaf Zichzelf als een losprijs **voor allen**. In feite zegt de apostel hier: "Bid voor allen omdat God de redding verlangt van allen zoals bewezen wordt door Zijn dood voor allen".

Noot: Gereformeerden zoeken te argumenteren dat "alle mensen" niet alle mensen betekent zonder uitzondering, maar louter alle mensen zonder onderscheid. Dus vertaalt Jay Adams vers 6 als volgt: "Hij heeft Zich gegeven als een losprijs voor alle soorten van personen" (*The Christian Counselor's New Testament*); en de *New Geneva Study Bible* heeft deze noot: "Dit is ver-

moedelijk een verwijzing naar alle *types* van mensen”. Dus, zij trachten te argumenteren dat “allen” niet echt “allen” betekent, maar dat het louter een synoniem is voor de uitverkorenen.

James Morison brengt de kracht van deze passage op een unieke manier naar voor (1 Timothy 2:6):

“Erkend zal worden dat Nero de belangrijkste heerser was die toen bestond, “de koning” of keizer, beschouwd door de apostel in de passage voor ons [Nero regeerde van 54 tot 68 n.C.]. Nu, Nero leefde en stierf als een schande voor de menselijke natuur. Hij was het verpersoonlijkte aggregaat van alles dat wild, walgelijk, boos en laag is. Maar het was ook voor deze Nero dat christenen moesten bidden; en te bidden omdat God wilde dat zelfs deze Nero zou gered worden en tot kennis van de waarheid zou komen, en zelfs voor deze Nero gaf Christus Zichzelf als een losprijs. O, hoe evident is het dat God de wereld zo liefhad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft als een losprijs voor **allen**! Lezer, God hield van u en Nero! Jezus gaf Zichzelf als losprijs voor u en Nero. U bent slechts Nero in miniatuur, gematigd, maar zie dat u niet Nero-gelijkend wordt, die de rijkdom van de genade verachtte, en daardoor ook Nero-gelijkend wordt in uw ondergang! -- James Morrison, *The Extent of the Atonement*, pages 19-20.

g. 1 Timotheüs 4:10

“Want daarvoor spannen wij ons ook in en worden wij gesmaad, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, Die een Behouder is van **alle mensen**, in het bijzonder van de gelovigen”.

Dit vers vormt een probleem voor hen die ontkennen dat Christus voor allen stierf. Het vers leert dat er een manier is waarop God de Redder is van alle mensen, en er is een bepaalde manier waarop God de Redder is van enkel hen die geloven. De sleutel om dit te begrijpen werd reeds door Paulus naar voor gebracht in hoofdstuk 2. Er is een manier waarop God de Redder is van alle mensen omdat Hij verlangt dat alle mensen gered worden, en Hij heeft in een Redder voor alle mensen voorzien Die Zich gaf als een losprijs voor allen (1 Timotheüs 2:3-6). Er is een bijzondere manier waarop Hij de Redder is van enkel dezen die werkelijk komen tot de kennis van de waarheid (1 Timotheüs 2:4), en komen tot de Vader door de enige Middelaar die Hij heeft voorzien (1 Timotheüs 2:5). Voor een gedetailleerder studie van 1 Timotheüs 4:10, en de onbevredigende manier waarop extreme calvinisten deze Schriftplaats verklaren, zie “De Redder van alle mensen”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Redder-van-alle-mensen.pdf> (aanvulling onderhavige studie).

Johannes Calvijn was het ermee eens dat God de Redder is van het hele mensenras: “Laat ons daarom weten, dat voor het hele menselijke ras een aan de dag gelegde redding is gemanifesteerd door Christus...” (zie *Commentary on a Harmony of the Evangelists, Matthew, Mark, and Luke* door Johannes Calvijn, Deel I, p. 85 (Baker Book House reprint, 1979). In hetzelfde boekdeel schrijft Calvijn: “... De Heer is de Verlosser van heel de wereld in het algemeen ...” (p. 140, noot 1).

De aanhangers van beperkte verzoening uiteten dit bezwaar: “Hoe kan God de Redder zijn van alle mensen als Hij hen eigenlijk niet redt?” Het antwoord is eenvoudig: Zij ontvingen de Redder niet die voor hen stierf. Zij wezen Hem af (Johannes 1:11). De aanhangers van beperkte verzoening moeten we deze vragen stellen:

Hoe kunnen zondaars de Redder afwijzen als Hij niet echt hun Redder is?

Hoe kunnen zij de Heer verloochenen die hen kocht (2 Petrus 2:1) als Hij hen nooit echt kocht?

Hoe kunnen zij het kruiswerk van Christus afwijzen als dat werk nooit echt voor hen was?

Hoe kunnen zij een gave ontvangen die hen nooit aangeboden en nooit voorzien was voor hen?

Hoe kunnen wij hen vragen een Redder te vertrouwen die voor hen niets deed om hen te redden?

Hoe kunnen wij hen het goede nieuws van redding vertellen als er geen goed nieuws is voor hen?

Hoe kunnen wij hen zeggen “Christus stierf voor onze zonden” (1 Korinthiërs 15:3) als Hij niet echt voor hen stierf?

Aan elke ongeredde persoon kunnen wij dit goede nieuws brengen: “Mijn vriend, ik wil dat u weet dat er een Redder is voor u (vergelijk Lukas 2:10-11). Hij stierf voor u. Hij deed al het nodige voor u om gered te worden. Hij betaalde de volle straf voor uw zonden. Alles wat u moet doen is Hem door geloof aannemen.

h. Hebreëën 2:9

“Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden van de dood, opdat Hij door de genade van God voor **allen** [Grieks *pantos*] de dood zou proeven”.

Dit is een geval waar zij die vasthouden aan beperkte verzoening geforceerd worden om “allen” anders te vertalen. Bijvoorbeeld, in *The Christian Counselor's New Testament* door Jay Adams, een gereformeerd christen, wordt de passage als volgt weergegeven: “opdat ... Hij de dood zou proeven voor **alle soorten van personen**”. Dit is een voorbeeld van tekstwijziging om te passen in iemands theologie. Evenzo zegt de *New Geneva Study Bible* dat “elk mens” (vers 9) verwijst naar de “vele kinderen” van vers 10. Dit zou betekenen dat “elk mens” niet echt “elk mens” betekent, doch enkel verwijst naar de uitverkorenen.² Waarom staan gereformeerden hierop? Omdat hun theologische systeem dit vraagt.

De specialist Grieks, Dean Alford, verklaart de ware betekenis van deze term: “Als gevraagd wordt: ‘waarom *pantos* (elk), veeleer dan *panton* (allen)?’ kunnen we veilig stellen dat de enkelvoudige term veel sterker dan de meervoudige term, de toepasbaarheid van Christus’ dood op elke individuele mens doet uitkomen” (*New Testament for English Readers*, p. 1459).

i. 2 Petrus 2:1

“Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren. Daarmee **verloochenen zij zelfs de Heere, Die hen gekocht heeft**, en brengen zij een snel verderf over zichzelf”.

Dit opmerkelijke vers verklaart dat de Redder zelfs de losprijs betaalde voor Christus-verloochenaars, die naar de hel zullen gaan. Het woord “gekocht” is hetzelfde woord dat gevonden wordt in 1 Korinthiërs 6:20 en 7:23. Dus zullen er ongelovigen zijn in de hel die, toen zij op aarde waren, Christus verloochenden “Die hen gekocht heeft”! Hij betaalde de prijs voor hun zonden alhoewel zij persoonlijk geen baat hadden aan deze betaling. Wegens hun afwijzing van Christus, kon Zijn kruiswerk hen niet toegerekend worden.

“Niets, o zondaar, kan duidelijker zijn dan dit, - Jezus Christus heeft u gekocht met zijn kostbaar bloed; Hij betaalde de prijs van Zijn bloed voor uw verlossing. Maar hieruit volgt niet noodzakelijk dat u zal verlost worden. U kan, niettegenstaande de prijs werd betaald, de dolk van ongehoorzaamheid in uw eigen ziel steken, en ‘een snel verderf over uzelf brengen’ [naar 2 Petrus 2:1]. Als u verloren gaat, dan bent u een zelfmoordenaar – de moordenaar van uw eigen geest. De prijs is voor u betaald, het bloed is voor u uitgestort, het werk is voor u volbracht, de gerechtigheid is voor u uitgewerkt, de heerlijkheid wacht u; maar het ligt bij uzelf of u dit alles al dan niet zult geloven. ... O zie dat u “de Heer niet verloochent Die u gekocht heeft” [naar 2 Petrus 2:1]! -- Morison, *The Extent of the Atonement*, p. 52.

j. 1 Johannes 2:2

“En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook **voor de zonden van de hele wereld**”.

---

² Zie ook SV-kantt. 7 bij 1 Timotheüs 2:4; en SV-kantt. 22 bij Hebreëën 2:9!

Lees dit vers voor aan een kind, en het zal u vertellen dat Christus stierf voor alle mensen. Hij zal aannemen dat “de hele wereld” juist dat betekent. Lees dit vers voor aan een extreme calvinist en hij zal u vertellen dat Christus de verzoening is voor de zonden van de uitverkoren Joden, en niet enkel voor de uitverkoren Joden maar ook voor de zonden van de uitverkoren heidenen. Wij worden herinnerd aan Mattheüs 11:25: “Ik [Jezus] dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard”.

John Murray, die ontkent dat Christus stierf voor allen, zegt dit over 1 Johannes 2:2: “Geen tekst in de Schrift presenteert meer plausibele steun voor de leer van universele verzoening ... Gezegd moet worden dat de taal die Johannes hier gebruikt, perfect zou passen bij de leer van universele verzoening indien de Schrift elders zou aantonen dat dit de bijbelse doctrine is” (*Redemption Accomplished and Applied*, page 72). Omdat Johannes 2:2 niet past in Murray’s theologische systeem, tracht hij de passage iets anders te laten zeggen dan wat ze zo vanzelfsprekend zegt.

Om de betekenis te determineren van het voornaamwoord “onze” in 1 Johannes 2:2 moeten we nagaan tot wie Johannes zijn brief richtte. John Owen, een strenge verdediger van beperkte verzoening, geloofde dat 1 Johannes geschreven werd in ongeveer 46 nC. en gezonden werd naar Joodse christenen. Maar de meeste bijbelspecialisten vandaag zijn het erover eens dat de brief geschreven werd tegen het eind van Johannes’ leven en bedoeld was voor gelovigen in Klein-Azië, waar Johannes diende tegen het eind van zijn leven. Blijkbaar waren de kerken in Klein-Azië tegen het eind van de eerste eeuw samengesteld uit zowel Joodse als heidense gelovigen, met de heidenen in de meerderheid.

Eigenlijk zegt Johannes ons wel tot wie hij schreef. In 1 Johannes zegt hij: “Deze dingen heb ik geschreven **aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God**”. Hij schreef deze brief aan **gelovigen**. Dus, in 1 Johannes 2:2 is Christus de verzoening voor **onze** zonden (dat is: gelovigen), en niet enkel voor de onze, maar voor de zonden van **de hele wereld** (dat is: ongelovigen). Dat de term “wereld” is gebruikt om te verwijzen naar ongelovigen (in contrast met gelovigen) is duidelijk uit Johannes 14:22; 16:8-9; 17:9, 21.

Wanneer Johannes het woord “onze” gebruikt dan verwijst hij naar alle christelijke gelovigen, niet slechts Joodse gelovigen. Zie 1 Johannes 1:9 – “**onze** zonden” (het waren niet enkel de Joodse gelovigen die hun zonden moesten belijden). Zie ook 1 Johannes 1:10 – “wij”, “ons” (het waren niet enkel de Joodse gelovigen die in het gevaar verkeerden van te zeggen dat zij niet hadden gezondigd). Zie 1 Johannes 2:1 – “**wij** hebben een Voorspraak” (het waren niet enkel de Joodse christenen die een Voorspraak hadden, maar alle gelovigen). Er is geen reden om te zeggen dat Johannes deze brief strikt aan Joodse gelovigen schreef. De termen “onze” en “de hele wereld” zijn beslist contrasten tussen gelovigen en ongelovigen.

Als er enige vraag hierover is, laat de Bijbel dan zij eigen termen definiëren. Men zou het gebruik van de term “wereld” in 1 Johannes in beschouwing moeten nemen (zie 1 John 3:1; 3:13; 4:5; 4:9; 4:14; en in het bijzonder 5:19). Dit woord wordt beslist niet gebruikt in verwijzing naar uitverkoren heidenen. In het bijzonder significant is het gebruik van deze term in 1 Johannes 5:19. Johannes gebruikte de uitdrukking “de hele wereld” in slechts twee plaatsen: in 1 Johannes 2:2 en 5:19. In 5:19 lezen we dit:

“Wij [christenen] weten dat wij [christenen] uit God zijn en dat **de hele wereld** [niet-christenen] **in het boze** [of “de” boze, Satan] ligt” (1 Johannes 5:19).

Dit is dezelfde betekenis die de term heeft in 1 Johannes 2:2, alhoewel bepaalde calvinisten gedwongen zijn dit te ontkennen wegens hun theologie, die hen zegt dat Christus niet de doodstraf kon betaald hebben voor enig iemand onder de niet-uitverkoren.

Om dit punt samen te vatten: in 1 Johannes 2:2 en 1 Johannes 5:19 betekenen de gebruikte termen precies hetzelfde:

“ons” “wij”

Verwijst naar christenen, dezen aan wie Johannes schreef (zowel Joodse als heidense gelovigen).

“hele wereld”

Verwijst naar ALLE ongelovigen die behoren tot Satans wereldsysteem (dit omvat zowel niet-uitverkorenen als die ongeredden die op een later tijdstip positief zullen antwoorden op het evangelie: geloof in Christus en wordt verlost uit Satans wereldsysteem).

Dus, 1 Johannes 2:2 leert dat Christus bij Zijn dood aan het kruis genoegdoening deed aan de goddelijke gerechtigheid, niet enkel voor de zonden van gelovigen, maar ook voor de zonden van alle ongelovigen, die deel uitmaken van Satans koninkrijk van de duisternis (waarvan de meerderheid niet uitverkoren is). Dus, geredde mensen maken geen deel uit van “de hele wereld”. Sommigen die begrepen zijn in “de hele wereld” kunnen later het evangelie geloven en gered worden.

De term “wereld” hier in 1 Johannes 2:2 betekent niet “de hele mensheid” zoals in Johannes 3:16. Veeleer betekent dit “de hele mensheid” in contrast met “de geredde mensheid”. Dit is een algemeen gebruik van het woord “wereld” (zie Johannes 17:9, 21 – Christus bad voor gelovigen, niet voor de wereld; maar, sommigen die in de wereld zijn zullen nog geloven door het getuigenis van de Kerk).

Zij die het feit ontkennen dat Christus stierf voor **allen** (gelovigen en ongelovigen) trachten soms te argumenteren op basis van een vergelijking van 1 Johannes 2:2 en Johannes 11:51-52 (zie het argument in Gary Long's boek, *Definite Atonement*, p. 95). Maar, Johannes 11:51-52 is eigenlijk een sterk argument dat Christus stierf voor alle mensen en niet enkel voor de uitverkorenen! In vers 50 uitte de hogepriester Kajafas (hijzelf was niet wedergeboren) de gedachte dat het beter is dat één sterft voor het volk (het Joodse volk), opdat de **hele natie** niet zou verloren gaan! Zeker dat hij dacht aan alle Joodse mensen zonder uitzondering! Als de Romeinen Palestina zouden binnenvallen dan zouden zij alle Joden trachten te vernietigen, zonder uitzondering! Zonder het te weten, uitte de hogepriester eigenlijk de profetie dat Jezus zou moeten sterven voor die natie (vers 51). Met andere woorden: Jezus stierf voor de hele Joodse natie! Niet enkel stierf Hij voor alle Joden, maar de dood van Christus was voor de zonden van de hele wereld, met als gevolg dat God in staat zou zijn kinderen te vergaren “tot aan het uiterste van de aarde” (Handelingen 1:8). Johannes 11:51-52 leert dat Christus stierf voor de hele Joodse natie, en 1 Johannes 2:2 leert dat Christus stierf voor de hele wereld!